Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 212. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 5-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 5, 1985 No. 212. VOL. XCII.

АКЦІЯ ПЛАСТУНОК ЗДОБУВАЄ ШИРОКИЙ ВІДГУК

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як інформують члени куренів пластунок „Верховинки" і „Перші Стежі", їхня акція про яку обширно подано на сторінках „Свободи" 24-го жовтня ц.р., призбирати гроші на сторінкове оголошення у щоденнику „Ню Йорк Таймс" перед розмовами Роналда Регена із Міхаїлом Ґорбачовим з апелем, щоб Президент порушив справу переслідування українських правозахисників, знайшла щирий відгук серед пластунів та української громади. На висланих досі 2,000 листів та на інформації у „Свободі" відгукнулися так поодинокі громадяни, як і організації та пластові з'єднання.

Деякі з пластових куренів публічно заявили свою допомогу окремими оголошеннями в пресі, як „Чортополохи", „Бурлаки", „Червона Калина" і „Орден Хрестоносців", інші, як „Лісові Мавки", „Лісові Чорти", „Вовкулаки", „Дубова Кора", „7-ий Кур. ім. А. Войнаровського" відгукнулися повною активною піддержкою цієї акції. Таку підтримку дала також Головна Булавна Українського Пластового Сеніорату, закликаючи всіх сеніорів своїми датками допомогти в осягненні суми потрібної на цю сторінку.

Датки напливають дослівно кожного дня. Після започаткування збірки сумою 3,000 дол. що їх зложили ініціяторки акції, Крайова Пластова Старшина передала на їхні руки суму 1,000 долярів, таку саму суму передала Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку, а Український Братський Союз і Православна Кредитова Кооператива та окремі Відділи „Самопомочі" склали 1,200 дол.

Поодинокі курені та станиці досі переслали 1,520 дол., а поодинокі особи 4,000 дол. Також переведено збірку в часі XУII Крайового Пластового З'їзду на Союзівці в днях 26-27-го жовтня ц.р., яка принесла понад 2,000 дол.

ПОМЕР ПРОФ. Д-Р В. КУБІЙОВИЧ

Париж. — У п'ятницю, 1-го листопада 1985 року, тут помер після довгої недуги і в останніх тижнях нещасливого випадку — зломання клубів — проф. д-р Володимир Кубійович, ініціятор і головний редактор Енциклопедії Українознавства, найвидатніший сучасний український учений - географ, колишній доцент Ягайлонського університету у Кракові, професор Українського Вільного Університету, колишній голова Українського Центрального Комітету у Кракові, почесний член Наукового Товариства ім. Шевченка, автор кількадесяти наукових праць.

Св. п. д-р В. Кубійович

Володимир Кубійович народився 23-го вересня 1900 року у селі Матієва в західній Лемківщині. Польську гімназію скінчив у Новому Санчі, університетські студії перейшов в Ягайлонському університеті в Кракові. Після проголошення 1-го листопада 1918 року у Львові самостійности, зголосився до новозформованої Української Галицької Армії, служив, як артилерист і брав участь у Чортківській офензиві, але захворів на тиф і його звільнили з війська. Вернувшись до Кракова мав спершу за головний предмет університетських студій в Ягайлонському університеті історію, згодом зосередився на географії і демографії.

У роках 1928-39 був доцентом Ягайлонського університету у Кракові, водночас зберігав зв'язок з українським світом у Львові. За одверту критику повальшовиної польським урядовим апаратом і професором Е. Ромером статистики про національний стан населення у Польщі, поведено проти нього спершу напастливу й наклепницьку кампанію у польській пресі, врешті позбавлено його доцентури в Ягайлонському університеті і посади вчителя гімназії у Кракові. Проф. Кубійовичеві закидали зокрема, що він видавав при співпраці Костя Чеховича і Левка Лукасевича „Українські статистичні збірники" (1933-37). Від 1940 року став професором Українського Вільного Університету.

Під час Другої світової війни проф. Володимир Кубійович займав провідне становище голови Українського Центрального Комітету у Кракові, який за німецької окупації був неначе українським урядом, що турбувався головно станом українського шкільництва, Української Церкви й української культури. На час його головування в УЦКомітеті припадає теж його видатна і чи не рішальна роля у створенні новітньої регулярної військової формації „Дивізія Галичина", яка згодом стала Першою Українською Дивізією Української Національної Армії.

Найтісніше пов'язаний з Науковим Товариством ім. Шевченка проф. Кубійович став його дійсним членом у 1931 році та був почесним членом в останньому десятиріччі. Ще за перебування Галичини під польською владою був головою Географічної Комісії НТШ і коли відновлено НТШ після Другої світової війни став у 1947 році його генеральним секретарем, від 1952 року до самої смерти був головою НТШ в Европі.

Після смерти проф. Степана Рудницького, якого знищили большевики, проф. Кубійович був найвидатнішим українським ученим-географом і демографом. Список його наукових праць охоплює 71 наукову працю українською, польською, чеською і німецькою мовами. З тієї велетенської наукової спадщини висуваються на перше місце твори з ділянки антропогеографії, демографії та фізичної географії, як „Етнічні групи південно-західньої країни", „Географія України і сумежних земель", врешті епохальний „Атлас України й сумежних країв" при співпраці видатного картографа Миколи Кулицького.

Проф. Кубійович був ініціятором і головним редактором спершу тритомової статейної Енциклопедії Українознавства, що її перший том появився у 1949 році у Мюнхені, опісля 10-томової гаслової енциклопедії, двотомової англомовної енциклопедії, фінансованої Українським Народним Союзом, врешті першого (у найкоротшому часі розпроданого) люксусово виданого англомовного тому гаслової енциклопедії.

У творі проф. Кубійовича п. н. „Український Центральний Комітет у Генеральній Губернії" (т. 1, В-во М. Денисюка в Чикаго, 1962) подано авторитетні документальні дані про українців в Західній Україні за німецької окупації у Другій світовій війні так само, як у двох його творах мемуарного характеру „Мені 70" і „Мені 85" подано особливо важливі для історика новітньої доби України подробиці, як польська влада переслідувала українського науковця тільки за те, що він писав правду і був українцем.

В п'ятницю, 8-го листопада відбудеться похоронний обряд на цвинтарі в Сарселі біля Парижу.

УКРАЇНСЬКА СПІЛЬНОТА І ЗАКОНОДАВЦІ ЗСА ДОМАГАЮТЬСЯ СВОБОДИ ДЛЯ М. МЕДВЕДЯ

Ню Орлінс, Ла. — Від п'ятниці, 1-го листопада ц.р. українська спільнота в З'єднаних Стейтах Америки солідарно і масово виступила в обороні моряка Мирослава Медведя, як тільки стало відомим, що він висловив був бажання залишитися в Америці і це його бажання заприсяжений перекладач Служби імміграції і натуралізації д-р Ірена Падох передала офіційним чинникам ЗСА.

Українські організації, молодечі товариства й індивідуальні особи, які дорожать власною свободою і знають вагу свободи взагалі, телефонними дзвониками, телеграмами, мейлграмами та особистими розмовами зі своїми законодавцями, виступили в обороні М. Медведя, домагаючись від президента Роналда Регена і Департаменту справедливости та всіх інших речників, від яких залежить доля моряка і які мають можливість змінити ситуацію на краще, поробити заходи поки є ще час і совєтський торговельний корабель „Маршал Конєв" знаходиться в американських водах, щоб врятувати з рук кагебістів застрашеного М. Медведя.

Немає сумніву, що працівники центральної Служби імміграції і натуралізації поробили цілий ряд помилок і намагалися поспішно віддати в руки совєтів моряка, побоюючись, що затримання його довше в американських руках може стати проблемою і, на їхню думку, непотрібною причиною до напруження перед вершинною конференцією президента Р. Регена із совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим в Женеві. Зрештою імміграційні речники призналися до такої помилки і це обурило Білий Дім, як заявив речник Уряду Леррі Спікс, кажучи, що Адміністрація перевіряє цілу справу втечі М. Медведя.

Деякі українці прибули також до Ню Орлінс і там взяли участь в демонстрації зорганізованій в обороні свободолюбного моряка. Демонстрації відбулися також в багатьох інших місцевостях ЗСА, наприклад, у Вашінгтоні українці несли плякати з написом: „Свобода для українського моряка", „Свобода для України" В Ню Йорку така демонстрація відбулася у понеділок, 4-го листопада, на Федерал плаза, біля міської ратуші з ініціятиви молодечих і студентських організацій, які дуже перенялися долею моряка і були обурені поступованням американських імміграційних чинників. Про подібні демонстрації, інтервенції, пресові конференції, зокрема в Чикаго, Лос Анджелесі, Філядельфії, та інших містах, „Свобода" інформувала вже у числі з 2-го листопада.

Щоденник „Дейлі Нюз" у числі з 4-го листопада, помістив довшу інформацію про останні заходи у справі оборони моряка, у якій говориться, що українці є готові найняти фльотилю приватних човнів і заблькувати відплив совєтського корабля з українським моряком на покладі. З Огайо до Ню Орлінс прибули три жінки, які заявили, що вони є родичками М. Медведя. Ідею заходів українців підтримав Лі Беллінджер, президент активної групи для оборони поневолених народів, який заявив, що його люди також будуть на гумових човнах при виході совєтського корабля у відкрите море. Анна Кент із Стронгсвілл, Марія Филипович з Вортворт і їхня мама Параска Єзерська з Парми, всі з Огайо, заявили, що вони на місці зустрінуться з представниками Українсько - Американського Товатиства Адвокатів, яке вже раніше запротестувало проти видачі М. Медведя, та іншими впливовими особами.

Відзначено 75-річчя проф. Я. Рудницького

Бімсвілл.Онт.(УММАН) — У зв'язку з великою кількістю особистих і громадських річниць і ювілеїв, що їх відзначають у 1985 році, д-р Ярослав Рудницький відмовився від гучних бенкетів і тим подібних громадських святкувань.

Все ж, щоб відзначити його 75-річчя в якнайскромнішій формі, окремий комітет під головуванням проф. Я. Пінчука, директора Департаменту славістики тут у Християнському коледжі Великих Озер й колишнього студента проф. Рудницького, влаштував йому публічну доповідь у цьому коледжі, п. н. „Багатокультурність і проблема культур у контакті" в суботу, 26-го жовтня ц.р., при вщерть виповненій викладовій залі коледжу. Одночасно влаштовано в сусідній кімнаті виставку книжок і інших публікацій д-ра Рудницького з доповненою бібліографією його писань: „Реперторіюм бібліографікум" за роки 1933-85, що досягнула 2,255 зареєстрованих позицій.

Після викладу відбулося в тому ж коледжі скромне прийняття, в якому взяли участь представники академічного, журналістичного й громадського світу, вітаючи ювілята з його святом, на яке прийшли теж привітання від прем'єр-міністра Браяна Малруні, лідера опозиції Дж. Тирнена, міністра закордонних справ Джозефа Кларка, Митрополита Максима Германюка, Митрополита Василія з УПЦ в Канаді та від багатьох інших громадсько-політичних і культурно-наукових діячів. В часі свого перебування в південному Онтаріо проф. Рудницький був гостем Й. й Е. Панчишиних у Ст. Катаринс, що влаштували для нього приватну вечерю з участю найближчих знайомих й родини.

Українці Істпорту влаштовують зустріч

Істпорт, Н. Й. — Українці Істпорту на Лонг Айленді, згуртовані при українській православній церкві св. Марії, влаштовують в неділю, 10-го листопада ц.р., в залі Американського Легіону при дорозі Мавнток, річну зустріч американців українського походження і запрошених ними гостей з домашніми укpаніськими стравами — вареніками, голубцями, ковбасою, холодцем, капустою тощо та різнородним печивом. Багато з вимінених і незгаданих продуктів можна буде закупити і забрати зі собою до хати.

Перекуску будуть подавати о год. 4:30 по полудні, а вечерю, о год. 5-ій. Ціна вступу 10 долярів від дорослих осіб; діти до 12-го року життя 5 долярів. Відбудеться також льотерія на закуплені заздалегідь виграшкові книжечки.

Після вечері, приблизно о год. 8-ій вечора відбудеться забава з танцями до год. 12-ої опівночі при добірній оркестрі. Вступи тільки на забаву 6 долярів від особи при дверях вступу на залю.

Ближчі інформації можна отримати потелефонувавши до членів Комітету: М. Осієл (516) 288-2181, або Дж. Ґосс (516) 325-1578.

Г. Кохно стала кралею української преси

Філядельфія. — У суботу, 2-го листопада, тут відбувся традиційний 13-ий з черги Баль української преси в ЗСА, що його спільно влаштовують Фінансова комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) та Спілка Українських Журналістів Америки (СУЖА).

Біля 350 осіб, в тому переважна більшість молоді, взяло участь у балю, на якому 16 молодих українок репрезентували українські газети та журнали, що виходять у ЗСА.

Жюрі під проводом Оксани Драган-Кравців, керівника українського відділу „Голосу Америки", обрало після довгих нарад тайним голосуванням кралею 13-го Балю української преси Галину Кохно, студентку астрономії і астрофізики університету Мериленду, що репрезентувала журнал „Бандура". Першою князівною обрано Христину Степанку, яка заступала журнал „Наше Життя", а другою князівною Христину Катречко, представницю журналу „Форум".

Репортаж про Баль преси появиться у найближчих числах „Свободи".

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердінанд Маркос передбачає перемогу над комуністичними і скрайньо-лівими партизанами на протязі огного року. Очевидно, не всі політичні спостерігачі і закордонні уряди погоджуються із заявою Маркоса, бо на підставі інформацій розвідки багатьох країн, комуністичні сили в тій країні зростають на очах, а позиція уряду послаблюється. Крім того Філіппіни переживають гостру економічну кризу. Без сумніву, що американські військові бази у Філіппінах будуть загрожені у випадку громадянської війни, тому Уряд ЗСА робить заходи, щоб не допустити до такого стану.

ПРЕЗИДЕНТ ЕЛЬ САЛЬВАДОРУ Хозе Наполеон Дуарте заявив кореспондентам, що він має докази на те, що нікарагуанські сандіністи є не тільки інспіраторами, але також співучасниками численних терористичних актів і зокрема вбивств політичних діячів на території Сальвадору. Дуарте відвідував минулого тижня Вашінгтон і розмовляв в тій й інших справах з президетном Роналдом Регеном і його найближчими співробітниками. Супроводжала сальвадорського президента його дочка Інез, яка недавно була звільнена марксистами, чи радше виміняна за повстанців-полонених.

БАНАЗІР БУТТО, один з визначних лідерів опозиції в Пакістані і критик політики теперішнього президента Мохаммеда Зія уль-Гака, покине територію Пакістану в скорому часі, заявили офіційні урядові речники пакістанського уряду. Останніх два місяці він перебував під домашнім арештом. Правдоподібним осідком Б. Бутто в екзилі буде столиця Франції Париж, де вже перебувають деякі члени його родини.

ІРАНСЬКИЙ РЕЛІГІЙНИЙ фанатик і фактичний диктатор тієї країни від часу революції аятолла Хомейні заявив членам новосформованого кабінету під керівництвом прем'єр-міністра Міра Гуссейна Моссаві, щоб вони вели помірковану політику, не намагалися націоналізувати усі відтинки економіки і стреміли до зменшення ідеологічних розбіжностей між ними і лідерами політичних партій. „Дайте можливість тим особам, які хочуть вірно служити країні, виявити їхню власну ініціятиву", — відмітив Хомейні під час святочного засідання уряду. Новий уряд Моссаві був затверджений парляментом минулого тижня.

ПРОПОЗИЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена про започаткування переговорів з СССР для полагодження не ґльобальних, а радше льокальних справ та конфліктів, існуючих в певних частинах світу, була позитивно сприйнята в Кремлі. Совєтський Союз бачить у цій пропозиції можливість „вийти з обличчям" з Афганістану, забезпечивши там існування прокомуністичного, або принаймні невтрального уряду на довшу мету. Комуно-московські імперіялісти, згідно з інформаціями президента Пакістану Мохаммеда Зія уль-Гака, втратили спільно з місцевими комуністами, біля 70,000 вояків вбитими і пораненими. Немає отже сумніву, що Москва хотіла б якось закінчити свою імперіялістичну війну в Афганістані, а тому пропозиція Президента ЗСА дає їм для цього чи не єдину нагоду.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД сенатським підкомітетом у справах стратегічної і тактичної нуклеарної зброї, керівник програми „ініціятива стратегічної оборони" ґенерал-лейтенант авіяції Джеймс Ейбрагамсон заявив, що ЗСА, розробляючи методи знищення атакуючих стратегічних ракет противника, не повинні забувати і про засоби боротьби з ракетами середнього засягу дії. Дж. Ейбрагамсон сказав також, що приймаючи рішення про бюджетні зменшення, Сенат повинен мати на увазі життєву необхідність розвитку всіх протиракетних систем, включаючи і ті, які призначені для знищення тактичних ракет.

В НЮ ЙОРКУ поліція заарештувала 19-річного Баррі Аллена, який зірвав з жінки золотий ланцюжок і намагався втекти. Б. Аллен є однією з „жертв" Бернгарда Ґеца, який у грудні минулого року стріляв у нюйоркській підземці до чотирьох грабіжників. Чекає на суд ще одна жертва Б. Ґеца, теж за грабунок. У зв'язку з цим адвокат Ґеца, Марк Бейкер, сказав в інтерв'ю для газети „Ню Йорк Пост": „Я передбачав кілька місяців тому: коли справа над Ґецом дійде до суду, його жертви будуть сидіти в тюрмі".

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН ПОСТ" повідомила, що колишній співробітник Сі-Ай-Ей Едвард Говард, якого обвинувачують у шпигунстві на користь Совєтського Союзу і якому вдалося скритися від стеження ФБІ, зателефонував жінці з Фінляндії, де він переховується після втечі зі З'єднаних Стейтів Америки. Подробиці розмови Е. Говарда з жінкою, яка проживає у Санта Фе, ФБІ не розголошує. Висловлюються здогади, що телефонічна розмова з Фінляндії означає, що Говард досі не вирішив, чи перебиратися на постійне проживання в СССР.

ДЕПАРТАМЕНТ торгівлі повідомив, що торговельний дефіцит підійшов до 15.5 більйона дол. у вересні з уваги на зріст імпорту авт, одягу, сталік і інших продуктів. Існують великі сподівання, що американський доляр дещо впаде на чужих ринках і в цей спосіб зросте експорт американських товарів, а ціни на імпортовані до ЗСА товари зростуть. Економісти твердять, що ці зміни прийдуть з часом.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД виявив, що інспектори винайшли токсинний хемікалій в малих кількостях в чотирьох винах компанії Ріюніте, які є найпопулярнішими імпортованими винами в Америці. Хемікалій також знайдено у вісьмох інших італійських винах. Речник з компанії Ріюніте потвердив, що компанія відкличе 400,000 скринь вина.

ОДИН З ВІДОМИХ американських архітекторів Гельмут Ян, автор найбільшого чикаґського хмародера, розробив проєкт нової залізничної станції „Північний захід" в Чикаґо. Це буде найвищий будинок у світі.

ПІСЛЯ 15-РІЧНИХ досліджень вченим Гарвардського університету вдалося виділити існуючий в людському організмі фермент, який викликає сон. Фермент дістав назву „Фактор". Тепер ведуться досліди, щоб виготовити з нього препарат від безсоння. Автори відкриття вважають, що пройде не менше 20 років, перш ніж новий середник буде випробуваний в клініках і його почнуть виготовляти.

КРАЇНИ НАТО ПІДТРИМУЮТЬ „ЗОРЯНІ ВІЙНИ"

Брюссель, Бельгія. — Тут закінчила роботу дводенна нарада міністрів оборони групи нуклеарного плянування країн НАТО. На заключному засіданні міністри оборони одностайно підтримали позицію президента Роналда Регена в справі стратегічної зброї, ракет середнього засягу дії і створення ефективної системи космічної оборони.

На пресовій конференції після закінчення засідання генеральний секретар НАТО лорд Каррінґтон заявив, що президент Роналд Реґен сяде за стіл переговорів у Женеві, представляючи інтереси всієї західньої спільноти.

Виступаючи на нараді, секретар Департаменту оборони ЗСА Каспар Вайнберґер детально інформував своїх колеґ про численні порушення Совєтським Союзом зобов'язань різних міжнародних договорів. Він зупинився конкретно на фактах розміщення в СССР нових типів балістичних ракет і на створенні потужного радара для виявлення і знищення ракет противника.

Міністри оборони країн НАТО закликали Міхаїла Ґорбачова дотримуватися взятих на себе зобов'язань, заявивши, що прийняті рі-

(Закінчення на стор. 3)

Вояк-дезертир виїхав до СССР

Вашінгтон. — Представники Державного департаменту повідомили, у понеділок, 4-го листопада, що 19-річний совєтський вояк зайшов у приміщення амбасади З'єднаних Стейтів Америки в Кабулі і кілька днів перебував там під опікою дипломатів.

Совєтський вояк не просив політичного притулку і працівники амбасади не зовсім ясно представляли його наміри. Згідно з деякими відомостями, вояк сказав, що йому надоїла війна в Афганістані і він хоче, щоб американська амбасада допомогла йому повернутися додому, до Совєтського Союзу.

Совєтське і афганське військо оточило амбасаду ЗСА і вилучило електричне освітлення. Цей грубий акт викликав гострий протест зі сторони американських законодавців, які виступили проти совєтської поведінки щодо амбасади ЗСА.

Представник Державного департаменту заявив також, що совєтський амбасадор у Кабулю попросив дозволу зустрітися з вояком. Така розмова відбулася в присутности представників американської амбасади. Амбасадор СССР запропонував воякові повернутися до Совєтського Союзу і обіцяв, що проти нього не буде висунено жадних обвинувачень.

ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н. Дж. — 71-ий Відділ СУА в Джерзі Сити, Н. Дж., влаштовує традиційну осінню забаву, яка відбудеться тут в суботу 9-го листопада ц.р., о год. 9-ій вечором в Українському Народному Домі при 92 Fleet St.. До танців приграватиме оркестра „Темпо" Вступ на забаву 7 дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Популярність Реґена і зворот „направо" в ЗСА

У числі з 12-го серпня цього року ілюстрований тижневик „Тайм" (кругло 4 мільйони накладу) приніс був звіт про останні опити, переведені найбільшим в Америці професійним опитовим бюром Єнкелевіча. Тоді тому два місяці популярність Роналда Реґена надзвичайно зросла в американському народі головно у зв'язку з його операцією пістряка і вийнятково бадьорою та оптимістичною настановою. Від того часу ця популярність, — як читаємо тепер в американських часописах — ще більше зросла у зв'язку з двома найновішими подіями: перехопленням єгипетського літака й арештуванням чотирьох арабських терористів, які втікали ним, та великою промовою на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, в якій Реґен вказав на безскрупульну експансію комунізму, підтримувану совєтською збройною силою, як на головну причину напруження між ЗСА і СССР.

Під час свого триденного перебування у Ню Йорку Реґен перевів розмови з коло тридцяти державними мужами з усього світу та, між іншим, знайшов час, щоби позувати до фотографії з чотирма найважливішими лідерами НАТО, з яких Марґарет Тачер, прем'єр Британії, особливо підкреслила єдність західнього світу. Минулося напруження між ЗСА й Італією з причини звільнення італійським президентом одного арабського терориста і покращали можливості замирення на Близькому Сході в наслідок розмов Реґена окремо з ізраїльським прем'єром Перезом, окремо з йорданським королем Гуссейном та єгипетським президентом Мубараком.

Хоча „Тайм" твердив у цій своїй статті з-перед двох місяців, що свою популярність в американському суспільстві Реґен завдячує передусім своєму „шармові" і своєму station заразливому оптимізмові, в сутніх справах існують поважні розбіжності між ним, Реґеном, та загалом суспільства, проте насправді воно не зовсім так. Бо вже два місяці тому більшість опитуваних погоджувалась з Реґеном, що мультибільйоновий дефіцит державного бюджету це вина минулих президентів і Конґресу, а не Реґена, як також погоджувалась з ним, що санувати державну економіку треба без підвищування податків.

Поруч із популярністю Роналда Реґена пішов в американському суспільстві дальший зворот „направо", характеристичний у двох найбільш дразливих справах: понад 75 відсотків опитуваних громадян з усіх прошарків заявляється за введення кари смерти за деякі найбільші роди злочину і так само коло трьох четвертих опитуваних заявляються за приверненням молитви в школах. Загал американського суспільства прийняв прихильно проєкт Реґена, щоб окремим Додатком до Конституції заборонити урядам видаткувати більше, як держава має з прибутків, і так само американське суспільство в масі не підтримує вимоги американських робітничих спілок, щоби спутати бар'єрами імпорт товарів з країн, де робітник дуже низько винагороджуваний, бо пересічних громадян лякає думка, що такий торговельний протекціонізм автоматично доведе до значної підвишки цін на добрі імпортовані товари.

Ці останні настрої у широких колах американського громадянства дуже непокоять Демократичну партію, яка має звернені очі вже на найближчі президентські вибори. Найбільше турбує прихильну Демократичній партії пресу факт, що нема ні одного такого демократичного кандидата, який мав би всім відоме прізвище і якого кандидатура не породжувала би негайно поважних сумнівів. В останніх тижнях щораз виразніше висувається на перше місце особа сенатора Едварда (Теда) Кеннеді. Коли б навіть він дістав офіційну номінацію від конвенції Демократичної партії — що дуже сумнівно, бо матиме напевно таких суперників, як сенатор Ґеррі Гарт і ще й інших, то ледве виграє над республіканськими кандидатами, як віцепрезидент Джордж Буш чи голова республіканської більшости в Сенаті Роберт Долл — відомі в цій країні фіґури.

Хоч часто можна почути, що „властиво між обома великими партіями в Америці нема великих різниць" і нема великої різниці, хто стане президентом, у практиці це, не так. Найбільш яскравим прикладом, які можуть бути різниці формату президентів, це особи колишнього президента Джиммі Картера і теперішнього президента Роналда Реґена. В сучасному внутрішньо-американському звороті „направо" найприємніше для нас, українців, явище зросту антисовєтських настроїв. Величезна більшість опитуваних американців заявляє, що совєтам „не можна довіряти". Це вже чимале прозріння.

Д-р Мирон Куропась

ЗУСТРІЧ ЗІ СПРАВЕДЛИВІСТЮ

Ця зустріч відбулася 17-го вересня на зарядження головного прокуратора Едварда Міза в наслідок прохання з 6-го квітня ц.р. президента Коаліції за конституційну справедливість і безпеку (ККСБ).

Ця коаліція — це організація американців, які присвятилися справі слідкування за процесом переслідування мнимих нацистів, що його провадить Бюро спеціяльних інвестиґацій, відоме під назвою ОСІ.

Це бюро має повновласть Конґресу відшукувати, ідентифікувати і діяти у справі денатуралізації і виселення нацистських воєнних злочинців, які живуть на терені ЗСА.

На одному кінці стола засіли Степен С. Тротт, асистент генерального прокурора, Марк Ричард, заступник-асистент генерального прокурора, і Ніл Шер, директор ОСІ. Навпроти них сиділи Антоні Мазейка, Мері-Енн Ріккен, д-р Вікторас Станкус, Валь Павловскіс, усі члени ККСБ. Я брав участь у зустрічі як представник організації в Обороні Прав Людини в Україні.

Коаліція за конституційну справедливість і безпеку просила про таку зустріч з приводу зростаючого неспокою серед багатьох американців щодо способу ведення праці ОСІ. Безпосередньою причиною прохання про ці розмови був недавній терористичний напад на невинного американського горожанина, який спричинила акція ОСІ.

Дня 14-го серпня ц.р. вибух бомби критично поранив Черіма Субзокова з містечка Петтерсону в стейті Ню Джерзі. Мордекай Леві, член Жидівської організації оборони, відомий зі своїх радикальних поглядів, публічно назвав цей акт терору „справедливим вчинком". Субзоков помер від ран 6-го вересня ц.р. Того самого дня хтось кинув бомбу на хату Ельмарса Спроґіса в Брентвуді, стейт Ню Йорк, і ця бомба критично поранила невинного прохожого. У цьому випадку Жидівська оборонна ліга явно призналася у виконанні терористичного акту. Багатозначним є факт, що саме ОСІ робило заходи відібрати горожанство обидвом жертвам терористичних нападів за їхню буцім то пронацистську активність в часі Другої світової війни, але федеральний суд не підтримав зусиль ОСІ.

Це був черговий випадок, коли ОСІ не могла представити доказів, які могли б викликати процес відібрання американського горожанства і усунення із ЗСА протикомуністичних американців. Трагічно, але на цьому справа не закінчилася.

Називаючи ці кинення бомб „живим доказом тероризму", Мазейка звернувся до представників Департаменту справедливости з рекомендацією покликати спеціяльного прокурора для розгляду цієї справи. Таке покликання, — переконував Мазейка — „допоможе повернути довір'я для праці Департаменту справедливости у нашій громаді".

„Немає потреби покликувати спеціяльного прокурора" — гостро відпалив Тротт. — „Справу розглядає ФБІ і це вистачає!"

Закінчення буде.

Іван Кедрин

„ТЕРЕМ" ПРО Проф. ГРИГОРА ЛУЖНИЦЬКОГО

Неперіодичний ілюстрований журнал „Терем" з Дітройту присвятив своє 9-те число повністю д-рові Григорові Лужницькому, колишньому доцентові університету у Ґрацу, опісля професорові славістики Пенсильванійського університету у Філядельфії. Число розміром 80 сторінок великого альбомного формату прецікаве своїм змістом, редакційним підходом і технічним оформленням. Головний редактор цього числа Юрій Тис — А. Крохмалюк, який — як і Григор („Русьо") Лужницький і автор цих рядків, теж уже перескочив 80-ий рік життя і знайомий із Львовом та всім тим, що стосується життя і праці Григора Лужницького, ще з часу польської влади між двома світовими війнами. Юрій Тис – Крохмалюк мав тоді із своїм братом Романом невеличке торговельне підприємство на вулиці Сикстуській, по другому боці Народної Гостинниці. І певне не снилося йому, що він переживатиме страхіття битви під Бродами, що опиниться в Арґентині, де стане автором еспаномовної історії УПА, та врешті переїде до Америки, де буде одним із найвидатніших членів інтелектуальної еліти Братства колишніх вояків І УДУНА, поруч із Всеволодом Будним, Василем Веригою, Олегом Лисяком, Мирославом Малецьким і ще кількома іншими. Юрій Тис-Крохмалюк зацікавлений головно військом у новітній історії України — коли він узявся за таке діло, як зредаґування такого великого числа „Терему" у честь Григора Лужницького, що на це напевно склався його сантимент і до Львова і до особи того нашого спільного приятеля.

Книга „Терему" число 9-те наводить у своєму змісті 30 назв. Розглядати всі їх недоцільно. Всі вони безпосередньо або посередньо присвячені Григорові Лужницькому. У добро редактора треба записати, що він розглянувся за співпрацею у тому ділі у світі науки. Запросив до співпраці кількох видатних учених: о. д-р І. Нагаєвський, д-р Мирослав Сенчишин, д-р Леонід Лужницький — це видатні історики або літературознавці. Але ж сам Григор Лужницький — історик і літературознавець. Про нього, як про „Людину, письменника і вченого" оповідає о. д-р Ісидор Нагаєвський, автор цілого ряду книжок особливо з ділянки історії Церкви, сам Ю. Тис-Крохмалюк пише про „Духову особливість Григора Лужницького", подана теж Автобіографія цього останнього. Є там окремий нарис Ю. Тиса „Пів чорної" — так кликали „богемісти" 20-их і 30-их років у Львові кельнерів у львівських каварнях. Але — хай мені дарують всі ці автори і сам головний редактор: хоч як вони намагалися всесторонньо насвітлити кольоритну постать Григора Лужницького, всі вони, пишучи правду про того нашого науковця-письменника, проминули найвидатнішу і найбільш питоменну рису його вдачі: величезне і невичерпне почуття гумору. Тим саме почуттям гумору Григора Лужницького, відомого всім його приятелям ще з львівських передвоєнних часів, як „Русьо", можна пояснити, чому він линув до богеми в часах польської і згодом німецької окупації Львова, чому він писав під різними псевдонімами детективні чи фантазійні повісті, чому захоплювався театром „малого жанру" і писав ліричні та сатиричні вірші — поруч із такими поважними нахилами, як студії слов'янського театру (докторська праця у Празі), виклади на катедрі славістики у Ґрацу, — студії про життя і діяльність Слуги Божого Андрея, — монументальний твір „Церква між Сходом і Заходом"

Прикметною рисою вдачі й цілої духової структури Григора Лужницького є скромність і безпосередність добросердечної людини, яка любить перебувати у гурті таких же безпосередніх людей, як він, любить жартувати із себе самого — лине до гурту людей з рівною йому товариською культурою, яку правильно стверджується в „Теремі". Мало є людей у світі, які не мають особистих ворогів. Григор „Русьо" Лужницький належить до таких вийняткових осіб. Він позбавлений злоби, не любить крайностей, глибоко релігійний без афішування своєї релігійности, тому не терпить гіпокризії і штучної напушености. Нікому не завидує і нікому не бажає зла.

Юрій Тис-Крохмалюк відійшов у редаґуванні 9-го числа „Терему" від трафаретного способу, як редаґується подібні журнали-альманахи чи збірники. Він показав так мовити новітній спосіб, як зробити журнал цікавим — не тільки різнорідністю статтей, їхнім числом і коротким розміром, але й переплітанням поважного з веселим, прози і вірша. Та книга (бо власне кажучи — це не журнал, а книга) не мала би тієї вартости, що її має, якби не чудово стилізований кольоровий герб Львова на обкладинці кисти Михайла Дмитренка і численні карикатури незрівняного Едварда Козака. Сказано про авторство карикатур і шаржів наприкінці книжки, під „Змістом". Чи не краще було би сказати це на заголовній першій сторінці? Майже цілу одну сторінку забрала репродукція прегарної графічної обкладинки до твору Г. Лужницького „Чорний сніг": зразу на перший погляд видно що це графіка Павла Ковжуна, найкращого учня Юрія Нарбута, — але того авторства Павла Ковжуна ніде, мабуть через простий недогляд, не згадано.

У „Теремі" говориться трохи і про передвоєнні роки, себто час під польською окупацією. Але неспівмірно мало у порівнянні з куди коротшим перебуванням Львова під окупацією німецькою. Тому, що Г. Лужницький працював за Польщі у пресовому концерні Івана Тиктора, то — зрозуміло — присвячено найбільше уваги „Новому Часові". Проте поруч із усіма історичними заслугами Івана Тиктора в історії української преси та культури, тодішнім центром був таки щоденник „Діло" з щомісячною бібліотекою книжок, прибудівкою журналу „Назустріч", традицією і значенням, як неофіційний, а фактичний представник леґального українського світу. Згадується про Товариство письменників і журналістів (ТОПІЖ) з часу німців у Другій світовій війні і правильно стверджено, що останнім головою ТОПІЖ-у перед Другою світовою війною був Роман Купчинський. Першим був Богдан Лепкий. До речі у виданій у 1969 році в Ню Йорку книжці „Два З'їзди" (В-во СУЖА. З-посеред вісьмох присутніх осіб залишились ще в живих Іван Дурбак і автор цих рядків.

Григор Лужницький тісно пов'язаний з театром. За своїм нахилом, любов'ю до театру, за своєю вдачею і знанням історії театру рідного й міжнародного. Добре сталося, що окрему статтю присвячено покійній дружині Григора Лужницького, пані Ніні, непересічній красуні й непересічній артистці, яка м.ін. грала ролю, про яку мріють всі жінки-акторки: „Нору" Генриха Ібзена (а всі актори мріють про ролю Гамлета). 9-те число „Терему" далеко не досконале (що є досконале, за вийнятком Свято-

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ірена Райнер

У Філядельфії відбулася мистецька виставка З. Онишкевича

Серед частих імпрез, які влаштовує 43-ий Відділ СУА у Філядельфії, Па., на особливу увагу заслуговують мистецькі виставки українських малярів. Це не тільки виставки, це імпрези, які притягають завжди багато публіки. 43-ий Відділ бажає спопуляризувати українське образотворче мистецтво, старається, щоб воно не залишилося в малярських робітнях та лиш в руках колекціонерів, а щоб розходилося серед широких кіл громадянства, та прикрашувало стіни українських хат. І в цьому напрямку наш Відділ постійно осягає успіхи.

Остання виставка маляра Зенона Онишкевича, яка відбулася в днях 11-го, 12-го і 13-го жовтня ц.р. в УОКЦентрі у Філядельфії, була успішною імпрезою. Її відвідала чисельна добірна публіка не лиш з Філядельфії і околиці, але і з Вилмінґтону, Трентону, Честеру та інших міст. Присутніх було також багато мистців. Виставку відкрила голова 43-го Відділу Анна Максимович, вона з приємністю привітала З. Онишкевича, наших мистців та всіх ґостей. В імені Мистецької Студії вітав З. Онишкевича її голова Юрій Гура, він також виявив вдячність 43-му Відділові за влаштування виставки, яка дала змогу не лиш оглядати мистецькі твори маляра, але й зустріти його особисто. Маленькі діти, внуки наших союзянок, Христинка Бугай і Андрійко Чайківський вручили мистцеві символічний дарунок, мініятюрний Дзвін Свободи.

Імпрезова референтка Людмила Чайківська в своєму слові звернула увагу на приблизно півтори сотні українських мистців у вільному світі, які тримаються українського культурного життя. В цьому їм помагають ідейні групи людей, що своєю систематичною працею та періодичними мистецькими виставками стараються виховати культурне середовище, створити ґрунт для незалежного мистецтва, та дати моральну підтримку мистцям. Ми знайомимося сьогодні з мистцем, який розвивав свій талант у чужих школах, а, здобуваючи свої осяги серед чужинецької публіки, несе у світ українську культуру, а нам віддає свою любов і приналежність. Він залишився нашим мистцем.

Зеновій Онишкевич, уродженець Львова, студіював рисунок і малюнок в Мистецькій студентській школі в Крайовій академії мистецтва в Ню Йорку на двох стипендійних фондах, а після дворічної служби в американській армії в Кореї і Японії, закінчив Пратт інститут зі ступнем бакалавра красного мистецтва. Свої малярські студії відбув в олійній техніці, а після студій сам почав працювати в акварельній техніці, в обох добився майстерности. Це мистець всебічного таланту — рисунку, акварелі, олійні картини. Він не пішов за духом часу і модою, яку ціхували хаос і абстрактність, а шукав основних, чітко окреслених форм і переконливого кольориту. Улюбленою темою його картин є краєвиди, для яких надхнення і мотиви шукав у різних частинах світу, як Швайцарія, Франція, Японія та інші.

Наш мистець теж залюбки малює портрети. Найславніші з них, це портрет Блаженнішого Патріярха Йосифа намальований в 1965 році і Папи Павла УІ намальований в 1967 році під час перебування в Римі. Про цю подію широко писали італійські і американські газети, та подавали радіопередачі з Італії і Ню Йорку. Тут Л. Чайківська прочитала уривки кількох дуже прихильних американських рецензій про обидва портрети. Накінець вона згадала, що мистець також малює знамениті карикатури до американських журналів та робить мистецькі рисунки для книжкового оформлення різних видань. Він є професором мистецького факультету у Фейрфілд університеті.

Щоб довідатися більше про мистця від нього самого, Надія Оранська перевела з ним інтерв'ю. Вона ставила йому питання, як він дістався до Патріярха і до Папи, щоб малювати їх портрети, які краєвиди він любить малювати, та які ще інші праці має у своєму мистецькому дорібку. На ці питання вичерпно відповів маляр. Тому що його два діди були священиками, наші священики в Римі знали його, то й не було тяжко дістатися йому до Ватикану. Патріярх Йосиф не дуже хотів позувати, але згодився. Мистець почав малювати від голови. Хотів в обличчі віддати все, що Блаженніший витерпів, і рівночасно силу, з якою те все пережив. Потрет докінчив малярській студії, яку найняв. Згодом Патріярх замовив портрет Папи Павла УІ. Працю над цим портретом він улегшив маляреві в той спосіб, що дав йому крісло близько Папи на його загальних щотижневих авдієнціях. В першу чергу ходило про випрацювання голови і схоплення обличчя, а одяг Папи приніс папський післанець до студії і його мистець малював з манекену. При тій праці його відвідали в студії кількох кардиналів та ватиканський куратор. Постать Папи на портреті на тлі сірого знищеного війнами муру, символічно зображує борця за мир. Мистець подарував портрет Папі під час авдієнції, на яку

(Закінчення на стор. 4)

К. Крупський

У 41-ШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА

І.

З прикрістю приходиться нам ствердити те, що ця велика постать, цього кого до війни в 1939 році, в цілій Західній Україні так популярно називали „Князем нашої Церкви", нині є недостатньо знаною навіть нашому загалові на поселеннях нашої еміґрації.

Зрозуміло, що це не наша вина, а вина недолі, яка судилася українському народові та його святим Церквам. Події жорстокої Другої світової війни, в часі якої Митрополит Андрей Шептицький закінчив своє туземне життя і масова втеча українського населення перед безпощадним ворогом, є основною причиною недостатнього висвітлення постаті цього справжнього духового велетня, іменем якого напевно ще буде гордитися увесь український нарід навіки.

Авторитетний знавець історії української Церкви та автор поважної історичної праці „Українська Церква між Сходом і Заходом" — д-р Григор Лужницький, у своїй статті „Рід Шептицьких на владичих престолах", надрукованій в календарі „Провидіння" за 1959 рік, каже, що коли переглядаємо історію нашої Церкви, то зауважуємо цікаве явище, — знаменне суперечним ствердженням наших істориків, які твердять те, що українські боярські роди спольщилися і таким чином відіграли сумну ролю в історії України. Якщо йдеться про політичну чи навіть культурну ділянку життя України, це, — безперечно правда, але це твердження не зовсім правдиве, коли стосується до історії нашої Церкви. Автор вказує на ті боярські роди, які дали українській Церкві владик. Рід Винницьких з перемиської землі дав трьох владик. Рід Шумлянських дав чотирьох. Рід українсько-білоруський Корсаків дав трьох, але найвидатнішим боярським родом галицької землі є безперечно рід Шептицьких, який дав Українській Церкві не тільки кільканадцятьох архимандритів та ігуменів, але також шістьох владик. (В цьому числі дали двох владик Римо-Католицькій Церкві).

Польські історики й дослідники гербів, — каже автор, — обговорюючи рід Шептицьких, який згідно з переданням мав би походити від римських Септіціїв, зазначують, що Шептицькі відомі зі своєї суспільної праці від XVII сторіччя, у політичному житті зовсім не беруть участи (К. Несецкі С. Й. Гербаж Польскі в Ліпску 1845 р. Том X. ст. 425-27.).

І справді, — каже Г. Лужницький, — коли інші роди українського походження, в історії Польщі беруть живу участь, про Шептицьких згадки нема, натомість в історії Церкви Шептицькі займають одно із найвизначніших місць.

Не менш замітне місце займає рід Шептицьких у посвояченні з боярськими, а через них з цісарськими родами Західньої Европи. (Про це д-р І. Шпатківський, „Рід і Герб Шептицьких", Львів 1936 р.). Через родину Косецьких, Липських і Ліневських, Шептицькі є споріднені з польським королівським родом Собєських, а через нього з німецьким королівським родом Вітельсбахів, шкотським Стюартів та французькими князями з Буйону. Через рід Фредрів (мати Слуги Божого Митрополита Кир Андрея, була з дому графиня Фредро) і Красінських, Шептицькі були споріднені з еспанським королівським родом (останній еспанський король Альфонс XIII, старався про звільнення Митрополита Андрея з царського заслання), через нього Шептицькі були споріднені з Габсбурґами — цісарським родом Австрії.

І цей, сміливо можна сказати, один із найвидатніших родів Европи, сини якого могли б займати найбільш величаві світські становища, не тільки, що зрікаються титулів і „скарбів цього світу", але йдуть між нарід і служать йому. На владичих престолах Києва, Львова, Перемишля й Луцька на протязі трьох століть засідало шість Шептицьких.

Та найвидатнішим із Шептицьких — владик, є львівські єпископи й київські митрополити Атанасій і Лев та галицький митрополит із правами патріярха — граф Андрей Шептицький. (Цікаве явище, запримічує Лужницький, що володіння Атанасія і Лева — це упадок Польщі в 1772 р., а галицького Андрея — упадок її в 1939 році).

Кожен із згаданих владик були знавцями і любителями мистецтва, малярства, чи архітектури в цьому змислі, в якому мистецтво наближає до Бога, і всі вони мали глибоку віру, яка за словами Св. Євангелія може переміщувати гори. Тому всіх Шептицьких владик характеризує широкий розмах і величні пляни та відвага переводити їх в життя. Атанасій дав поштовх до створення нової, освіченої, здисциплінованої й інтеліґентної верстви священичого стану, яка в житті українського народу відіграла величезної ваги ролю.

Митрополит Лев III, в 1762 році закінчує монументальну будову Св. Юра у Львові, яка повсякчасно пригадуватиме українцям їхню високу культуру втілену в архітектурне мистецтво. І коли попередники Слуги Божого галицького Митрополита Андрея Шептицького, Атанасій і Лев, шляхом освіти, чи політичного освідомлення розбудували українську Церкву й до певної міри мали уточнені шляхи, Митрополит Андрей є неначе завершенням усіх шляхів, усіх ділянок життя, від харитативного починаючи, до мистецтва включно.

Останньому нащадкові роду Шептицьких не була чужа ні одна ділянка життя. Він своєю діяльністю, як справжній Слуга Божий, доказав на протязі свого 45-літнього панування на владичому престолі, що релігія і Церква є найвищим добром людини й народу.

Про діяльність єпископів — Митрополитів, Атанасія і Лева історія Церкви й історія культури України сказали уже слово. Про Митрополита Андрея і апостольська столиця і історія України щойно скаже своє слово. Немає сумніву, — каже Гр. Лужницький, — що прославлення Слуги Божого Митрополита Андрея, буде прославленням не тільки його й не тільки роду Шептицьких, але й цілого українського народу, з крови і кости якого цей великий рід виріс.

Продовження буде.

СОЮЗОВЦІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПОЧАВ НОВУ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ, ЗАВДАННЯМ ЯКОЇ Є ПРИДБАТИ 1,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 5,000,000 ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ВСІХ ВІДДІЛОВИХ СЕКРЕТАРІВ І УРЯДОВЦІВ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ БЛАГОРОДНУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

З нагоди 75-ліття
мґр. Івана Базарка,
складаю 50.00 дол.
на будову УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ в Ню Йорку.
Вельмишановному Ювілятові, бажаю кріпкого здоров'я і сили до дальшої праці, для добра цілої української спільноти.
АНТОНИНА БЕРЕЖНИЦЬКА-ЗВАДЮК

ТОРОНТСЬКА ОКРУГА УНСоюзу
влаштовує
СОЮЗОВІ ВЕЧЕРНИЦІ
У РОЦІ ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
В СУБОТУ, 16-го ЛИСТОПАДА 1985 РОКУ
Початок о годині 7:30 вечора
в просторій залі
ПАРАФІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
515 BROADVIEW AVENUE, TORONTO EAST
До танцю приграватиме добірна оркестра „ЯВОРИ"
Смачний буфет
Просимо чисельно взяти участь
ВИБІР КОНТЕСТАНТОК ОКРУГИ
Приємна атмосфера
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ Ню Джерзі
запрошує Членів, Їхніх Родин та все Громадянство на
СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ
з нагоди 15-піття заснування
який відбудеться в суботу, 23-го листопада 1985 року
в залях Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н. Дж.
при 140 Проспект Авеню
В програмі вечора: 7-8 год. — Коктейл 8-9 год. — Бенкет та 9-2 год. — Забава
Оркестра **„ЧАРИ"**
Стрій довільний — Вступ: 30.00 дол. від особи

Українська Православна Катедра св. кн. Володимира в Ню Йорку
180 West 82 Street
Неділя, 10-го листопада 1985 року
З нагоди Інтронізації Єпископа Нюйоркського і Предстоятеля Катедри св. кн. Володимира,
Владики Антонія
УРОЧИСТУ ВІДПРАВУ ЛІТУРГІЇ
очолить Первоієрарх, Української Православної Церкви в США Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ, у сослуженні Єпископа АНТОНІЯ і місцевого духовенства.
Зустріч Владик — год. 9:30, початок Літургії — год. 10-та ранку.
Після Літургії, в залі Катедри буде влаштований **СВЯТКОВИЙ ОБІД** для всіх присутніх. До участи в урочистому Богослуженні та на святковий обід, все Українське Громадянство, а зокрема представників організацій запрошують
НАСТОЯТЕЛЬ І ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА
Участь в цій урочистості представників організацій просимо зголошувати по телефону: **718-423-2053 або 201-271-0116**

Нагробок на могилі І. Керницького

На могилі письменника Івана Керницького на українському православному цвинтарі—пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., станув нагробок. Іван Керницький—відомий для широкої громади як фейлетоніст щоденника „Свобода" і постійний співробітник сатиричного журналу „Лис Микита" під псевдонімом Ікер, помер 15-го лютого 1984 року і був похований на цьому цвинтарі-пам'ятнику, де спочивають визначні українці і між ними українські письменники, 18-го лютого 1984 року.

Проєкт нагробка виконав приятель І. Керницького інженер-архітект Авґуст Сумик, здійснила побудову нагробна фірма І. Безсонів з Бавнд Бруку. В сусідстві могили близького колеґи і приятеля Миколи Понеділка, з яким І. Керницький ділив долю письменника-сатирика, стоїть пам'ятник з чорного мармуру, що зображує три поставлені книжки і на верхній плиті-сторінці скромний напис „Ікер". Нагробок був поставлений в день народження письменника, 12-го вересня 1985 року, коли І. Керницькому було б сповнилось 72 роки.

З приводу смерти І. Керницького, під час тризни і потім під час літературного вечора, що відбувся у Філядельфії, приятелі письменника і поклонники його таланту склали свої датки на Літературний Допомоговий Фонд Об'єднання Українських Письменників „Слово", довголітнім предсідником якого був І. Керницький.

Разом у пам'ять І. Керницького зібрано на Літературний Допомоговий Фонд ОУП „Слово" суму 2,015 дол. Цей фонд тепер носить назву Літературний Допомоговий Фонд ім. Миколи Понеділка й Івана Керницького.

Тут же подаємо, що з приводу смерти письменниці Марії Струтинської, що сталось 6-го травня 1984 року, на цей допомоговий фонд складено датки в сумі 195 дол.

З приводу смерти Юрія Стефаника, заступника голови Президії ОУП „Слово" і голови „Слова" в Канаді складено суму 290 дол. на видавничий фонд збірника „Слово", що його останнім редактором був Ю. Стефаник.

Зі смертю видатних членів Президії ОУП „Слово" декомплектувалась його Управа. З нагоди симпозіюму української поезії, що відбувся в днях 4-6-го жовтня 1985 року в Оттавському університеті відбулись збори Канадського Відділення Об'єднання „Слово", що є інкорпороване в Канаді і носить офіційну назву Об'єднання Українських Письменників „Слово" в Канаді, під головуванням проф. Ярослава Розумного. Збори вибрали проф. Олега Зуєвського головою канадського „Слова" і тим самим він став заступником голови Президії Світового Об'єднання Українських Письменників.

Склад Президії Об'єднання Українських Письменників „Слово" такий: почесний голова—Григорій Костюк, голова—Остап Тарнавський, заступники голови—Святослав Гординський (ЗСА), О. Зуєвський (Канада), Юрій Бойко-Блохин (Европа), Дмитро Чуб-Нитченко (Австралія), Почесні члени Президії—Йосип Гірняк, Олександер Оглоблин та Улас Самчук.

Президія „Слова" повідомляє, що 11-ий літературний збірник „Слово", що його у великій мірі підготовив Ю. Стефаник, готовий до друку. За видання відповідає редакційна колеґія у складі: Ю. Бойко-Блохин, С. Гординський, О. Зуєвський, Олександра Копач, Г. Костюк, Світляна Кузьменко, Д. Нитченко-Чуб, У. Самчук, О. Тарнавський і Юрій Щевельов.

У. Любович-Старосольська

МИНУЛОГО ТИЖНЯ посадник Ню Йорка Едвард Кач почав кампанію реклямних виступів на телевізії, на яку було виділено 150,000 долярів. Кампанія почалася напередодні виборів на пост посадника Ню Йорку, які відбуваються нині, 5-го листопада. „Справа в тому, що після того, як ми легко виграли передвибори, всім чомусь видалося, що вибори взагалі закінчені", — сказав керівник виборчої кампанії посадника Дейвид Ґарт.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього ми відпровадили на Вічний Спочинок нашого Найдорожчого
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА й ДІДУСЯ
бл. п. д-ра
БОГДАНА ЛОНЧИНУ
який помер 27-го вересня 1985 року.

Цією дорогою ще раз бажаємо зложити нашу найсердечнішу подяку Преподобним Отцям Василіянам за духову опіку в часі недуги, за переведення похоронних обрядів і за прощальні слова.

Велике Спасибі всім Всечеснішим та Преподобним Отцям, що взяли участь у похоронних відправах.

Усім, що приїхали здалека і зблизька, брали участь у Богослужбах, складали співчуття усно й писемно, прислали квіти та зложили пожертви на Святі Літургії й на добродійні цілі — щире українське Спасибі!

Управі й Членам УПСО дуже дякуємо за прощальні слова, за несення домовини та за тризну.

Представникам церковних і громадських організацій сердечно дякуємо за участь у похоронах і за прощальні слова.

Дякуємо ласкаво всім Членкиням СУА, що приготовили тризну та помагали в її переведенні.

Рівночасно із вдячністю подаємо до відома, що у пам'ять Покійного багато людей зложило пожертви на добродійні цілі. (Списки жертводавців кожна організація подасть у власних публікаціях).

На Патріярший фонд зложено 3,875 дол.
На Енциклопедію Українознавства 600 дол.
На будівельний фонд церкви св. Тройці у Сілвер Спрінґ, МД 870 дол.
На парохіяльні школи Непорочного Зачаття у Дітройті 700 дол.
На Рідну Школу в Дітройті 10 дол.
На манастир Студитів у Вудстоку 20 дол.
На манастир Студитів у Римі (Студіон) 1,000 дол.
На Гарвардський проєкт Тисячоліття 100 дол.
На УПСО 625 дол.
На УКУ, на видання останньої праці Покійного 100 дол.
За все, все — щире Спасибі!

Ваша теплота й щирість та Ваша пошана до Покійного допомогли нам пережити ці важкі дні нашого життя.

Нехай Господь винагородить кожного за його доброту до нас.

У 40-ий день смерти відправляться ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ в церквах у Дітройті, Чикаґо, Вашінґтоні, Римі, Клівленді та в інших церквах.

Просимо згадати нашого Покійного у своїх молитвах.
Вічна Йому, молитовна пам'ять!

ОРИСЯ ЛОНЧИНА з Родиною

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 1-го листопада 1985 р. у Лівінґстоні, Н. Дж.,
після довгої недуги відійшов у Вічність
наш Дорогий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО
бл. п. д-р
ЮЛІЯН ГУТНИК

ПАНАХИДА — у вівторок, 5-го листопада 1985 р., о год. 7:30 веч. у Lytwyn and Lytwyn, Union Funeral Home, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в середу, 6-го листопада 1985 року, о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття (Immaculate Conception), Liberty and Bloy Sts., Hillside, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 9-го листопада 1985 р., о год. 2-ій по пол. в Українськім Мавзолею, 4111 Pennsylvania Avenue, S.E., Washington, D.C.

В смутку залишилися:
дружина — МАРІЯ
син — ІГОР, синова МІЛІЦА
і внучка СУЗАННА
син — БОГДАН і внучка МАРТІНА
донька — КСЕНЯ, зять ІГОР РАКОВСЬКИЙ,
внуки МАТЕЙ і НАТАЛКА
брат — ОМЕЛЯН
свати — ІГОР і ЗІНА РАКОВСЬКІ
і ближча і дальша Родина в Америці, Австралії і Европі

Країни...

(Закінчення зі стор. 1)

шення не будуть мати сили, якщо сторони не будуть виконувати їх умови.

У прийнятому спільному рапорті міністри назвали совєтські пропозиції про редукцію зброєнь „односторонніми" і „еґоїстичними". Ці пропозиції, говориться в документі, мають на меті забезпечити Совєтському Союзові перевагу і ослабити оборонний потенціял західньої спільноти.

Під час двосторонніх переговорів між К. Вайнберґером і міністром оборони Англії Майклом Гейзлтайном досягнуто домовленість про офіційну участь Англії в програмі „зоряних війн". Цьому договорові надається першочергового значення, бо він повинен продемонструвати солідарність Заходу. Крім того, домовленість є першим кроком на шляху більш широкого европейського співробітництва у програмі космічної оборони. Уряд Західньої Німеччини, наприклад, заявив, що візьме участь у програмі лише після того, як на це дасть згоду одна з провідних европейських країн. Італійський уряд очевидно також приєднається до угоди.

Не зважаючи на відмову президента Франції Франсуа Міттерана від участи у спільній обороні, багато французьких фірм уклали з Пентагоном контракти приватно.

Замість квітів на свіжу могилу
моєї Дорогої і Незабутньої Приятельки
бл. п. Марії Іваницької-Бартошко
жертвую 100.00 дол.
на ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА.
Родині висловлюю глибоке співчуття.
Торонто, Канада — Оля БІЛАС-БУНЕЦЬКА

В пам'ять Дорогого, Незабутнього Товариша
Бережанської Гімназії
бл. п. ЛЕВКА ХАЛУПИ
на ВИХОВАННЯ МОЛОДИХ СВЯЩЕНИКІВ
у Новіціяті оо. Василіян у Ґлен Кові
зложили:
Ярослава Бородайко-Ставнича — $20.00, д-р Остап Баран — $50.00, Роман Гуглевич — $50.00, Михайло Клецор — $25.00, о. Ентін Кучма — $25.00, Данило Служинський — $25.00.
ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
із жалем і смутком повідомляє, що 2-го листопада 1985 року
в одному із шпиталів у Парижі упокоївся в Бозі

бл. п. професор
ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ
почесний член НТШ, творець Енциклопедії Українознавства, найвидатніший сучасний учений географ, громадський діяч з непроминальними заслугами для рідного народу.
ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 8-го листопада 1985 р. в Сарселі під Парижем.
УПРАВА

Замість квітів просимо складати пожертви на фонд Енциклопедії України: Encyclopedia of Ukraine Foundation, Inc., 6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

Фундація Приятелів Енциклопедії України, Інк.
з важким болем подає до відома всіх Українців, що дня 2-го листопада 1985 року відійшов у Вічність у Парижі — проживши 85 років — один із найвизначніших українців нашої доби й титан широкогранної праці в користь України

сл. п. проф. д-р
ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ

Покійний відзначився як учений антропогеограф і демограф України та сумежних країв, провідний організатор української науки, ініціятор віднови НТШ на чужині та головний редактор найціннішого твору наших учених у діяспорі — багатотомової ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 8-го листопада 1985 р. в Українському Католицькому Катедральному Храмі в Парижі та на кладовищі в Сарселю. Похороном проводитиме Владика Михайло Гринчишин.

Ближчій і дальшій Рідні, Приятелям, Співробітникам і всім, хто вмів оцінити Його гігантний вклад у розбудову української науки, висловлюємо наше найщиріше співчуття.

Вшануймо пам'ять Покійного щирими пожертвами на продовження праці над найважливішим твором Його життя — ЕНЦИКЛОПЕДІЄЮ УКРАЇНИ. Датки просимо спрямовувати на адресу: Foundation of Friends of the Encyclopedia of Ukraine, Inc., 6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747.

За Президію Фундації Енциклопедії України:
Мґр. ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ, голова
Д-р АТАНАС ФІҐОЛЬ, заступник голови
Д-р ВОЛОДИМИР ПУШКАР, касир
ЯРОСЛАВА ОЛЕСНИЦЬКА, секретар

,,Терем"...

(Закінчення зі стор. 2)

го Письма?!), нема у ньому багато дечого, що варто було згадати, але є й чимало такого, що було невідоме й авторові цих рядків, який переживав у Львові час від осени 1922-1939 років.

Ми знали в ,,Ділі", наприклад, що Григор Лужницький пише під псевдонімом Б. Полянич шпигунські й фантастичні романи, але не знали нічого про його ,,Стріл уночі".

Відвідував я ,,Руся" Лужницького в 40-их роках, після кінця Другої світової війни, у Ґрацу, де він професорував в університеті. Його батько о. крилошанин Леонід Лужницький був моїм катехитом в Академічній гімназії у Львові ще за ,,найсвітлішого цісаря Франца Йосифа І". Які — то давні часи! Юрій Тис Крохмалюк пригадав їх. І за це йому подяка.

,,День союзянки" в окрузі Ню Джерзі

,,День союзянки" — імпреза, ціллю якої є зустріч членів СУА із громадянством, відбулася 20-го жовтня ц. р. в осідку округи в Ірвінґтоні, Н.Дж.

По традиції, застосованій в попередніх ,,Днях союзянки", організація такої зустрічі обіймає програмову, господарську та фінансову ділянки. У плянуванні і у переведенні ,,Дня союзянки" брали участь референтки й голови Відділів та деякі членки поодиноких Відділів округи. Для гостей були розставлені на огляд видання СУА, відзначки, видання Українського Музею, знімки, альбоми діяльности Відділів.

Голова Округи Ольга Тритяк, членка 86-го Відділу, очолювала підготовку імпрези, програму координувала Ольга Луків — імпрезова референтка Окружної Управи, членка 75-го Відділу, господарською частиною завідувала Славка Гординська, членка 75-го Відділу, фінансові справи були в руках касирки Окружної Управи Ольги Муссаковськоі, членки 28-го Відділу.

Роздивившися по залі й оглянувши гарно оформлені столи, що належали поодиноким референтам та Відділам, можна відразу виробити собі думку про працю й настанову членок округи Ню Джерзі. При вступі можна було зложити добровільний даток на пресовий фонд ,,Нашого Життя". Можна було закупити цеголку на будівельний фонд Українського Музею, вирівнати передплату нашого журналу, закупити каталоги, взори, дитячі книжечки.

Вишивані сорочки, що їх виставили і мистецька референтка Кука Питляр, членка 75-го Відділу, і 86-ий Відділ — це прецікаве дорогоцінне багатство душі української жінки, що збереглося в українських родинах 150-200 років. Побільшені кольорові знімки із святкування Великодніх Свят на Гуцульщині цього року вдумливому глядачеві вказують на збереження традиції, а з другого боку спостерігається недостача традиційного одягу, але все таки люди старалися це доповнити хоч би киптариком чи святочною зачіскою.

Членка, що побула в горах на Україні, привезла вироблені із бриндзи і висушені ,,коники".

28-ий Відділ влаштував малу виставку усіх родів народного мистецтва: вишивка, кераміка, деревообрізьба із колекції Емілії Цяпки.

Кераміку власного виробу і образи розложила Мері Роговська із 32-го Відділу; 65-ий Відділ показав зразки вишиваних подушок членки Тамари Панкевич і малі вишивані дарунки для крамнички Українського Музею.

На пропозицію 28-го Відділу звернено увагу на святкування великої події українського народу — 1000-ліття Хрищення Руси-України. Виставку уложила й пояснювала Слава Стахів, відома серед членів і громадянства із свого фахового знання української культури й мистецтва. За її старанням позичено виставлені на імпрезі експонати з Дому Культури у Савд Бавнд Бруку, Н. Дж.

Виставку оживляли кольорові друки картин Хрищення Руси-України: Ярка Козака — офіційна картина на Канаду; Петра Андрусіва — офіційна картина на Америку; С. Конашевича — на Европу. Оригінальними експонатами були стародруки із збірки Українського Національного Музею у Львові. Відбитки зроблені у Львові в 1922 році — ,,Прикраси рукописця", передрук Псалтиря, друкований теж у Львові.

Побіч стародруків виставлено книжки, памфлети, складанки та витинки з газет з темою, що торкається святкувань Хрищення.

Серед виставлених образів Дори Бореш і Слави Стойко були образи — ікони С. Стойко і портрет Митрополита Шептицького. На столі із виданнями СУА гості оглядали оригінальні композиції кн. Ольги й кн. Володимира, зроблені зі шнурка на взір примітивних ікон мисткинею Лесею Матійцьо.

З великою дбайливістю була представлена праця суспільної опіки зі знімками хворих дітей, що ними опікується медична допомога при суспільній опіці СУА, листування, альбоми з допомогових акцій. Як символ допомоги політичним в'язням і їх родинам висів афіш із портретом померлого недавно поета Василя Стуса і газетні дані про нього. Виставку цю влаштувала Ольга Заремба, колишня референтка суспільної опіки округи, членка 24-го Відділу.

Для дітей були на продаж ведмедики, вбрані в гуцульські киптарики (він і вона), медові цукерки й мед (Відділ 75-ий). Відділ 18-ий придбав трикотові сорочки із візерунками звірів і пташок, прибрані українськими мотивами, а також виставив колекцію діточих книжечок.

Виховна референтка Округи Ксеня Раковська (75-ий Відділ) звеселила присутніх виступом діточої пари, що деклямувала й співала, а саме: Матей Раковський і Таня Козюпа.

Чотири оригінальні строї із Поділля моделювали доні наших членок: Тамара Фаріяс, Таня Понош, Рома Кігічак, Таня Кігічак.

Найновіша подія, в якій взяли участь жінки із цілого світу, Міжнародна Жіноча Конференція в Найробі в Африці, була темою розповіді делеґаток-українок, які з рамени Світової Федерації Українських Жіночих Організацій брали активну участь, приїхали з певними враженнями, досвідом на будуче. На підставі того ж досвіду буде обговорена праця СФУЖО в ділянці зв'язків. (Як інформувала референтка зовнішніх зв'язків СФУЖО, членка 28-го Відділу СУА Ліда Гладка, така нагода буде дуже скоро: в квітні 1986 року відбудеться в Лондоні конференція Міжнародної Ради Жінок, до якої уже зараз буде підготовлятися СФУЖО).

Про участь делеґації СФУЖО у Найробі інформувала Дора Рак, членка 28-го Відділу і англомовна редакторка квартальника ,,Українка в Світі". Вона інформувала про довкілля і акції українських жінок. Заступниця голови СФУЖО, Олена Процюк, членка СУА, говорила загально про ціль конференції. Програма конференції мала гасло ,,рівність, поступ і мир" і в цих напрямах українська жінка мусить знайти спосіб працювати для української справи, для справи України.

Гості оглянули виставку, приготовану Дорою Рак: народне мистецтво Кенії, збірка газет, що виходили в той час в Найробі, витинки із газет, де поміщені знімки української делеґації і витинки із ,,Ню Йорк Таймс" про конференцію.

А як громада? Участь була задовільна, деякі люди увійшли, і побіжно оглянувши, виходили зі залі. Деякі провели час в розмовах, огляданні експонатів і вислухали звідомлення української делеґації СФУЖО.

,,День союзянки" був цікавий, багатий на вартісні експонати, цікавою була інформація з жіночої конференції.

Отець парох Кучмяк із церкви св. Івана Хрестителя в Ірвінґтоні, де відбувалася імпреза СУА, побажав нам сили до праці на будуче.

Н. Н.

У Філядельфії...

(Закінчення зі стор. 2)

прийшов в товаристві Патріярха Кардинала Йосифа.

З. Онишкевич найрадше малює краєвиди з живої природи, а портрети тільки прителям і знайомим. Так як карикатури на політичні теми та ілюстрації обкладинок до різних американських видань, до телевізії і оголошень дають йому економічну підставу для вдержання родини, так його улюблені краєвиди є тою кращою частиною мистецтва, яке він глибоко переживає і своєю творчою уявою по-мистецьки переносить на полотно.

Після цієї розповіді З. Онишкевича А. Максимович запросила гостей на перекуску, де вони ще довго гуторили за кавою і солодким.

Виставка тривала ще два дні, частина картин була продана. Союзянки вдячні мистцеві за те, що прийняв наше запрошення і був нашим гостем та що привіз із собою вичарований на картинах світ справжньої краси.

НЕ ТІ РОКИ

У репортажі ,,Посвячено пам'ятник на гробі о. Нестора Дмитрова у 60-ліття його смерти" (,,Свобода" ч. 209, 31-го жовтня ц.р.) треба читати: ,,...як про це писала ,,Свобода" в 1895 році, коли до Мавнт Кармел, Па., прибув о. Дмитрів". В цьому ж самому числі у статті ,,Отець Нестор Дмитрів" має бути: ,,Дає він теж публічні доповіді 'Про культурну ролю американських русинів', видає перший 'Руський Календар' для руського народу в Амерпці на рік 1886. — Ред.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Ювілейні святкування К.Л.К.

Ювілейний вечір Карпатського Лещатарського Клюбу відбудеться в суботу, 28-го листопада ц.р., початок в год 7.30 вечора, в приміщеннях Українського Інституту Америки, при 2-Іст 79 вул. в Ню Йорку. Коктейл о год. 6.30 вечора. В розваговій програмі — насторєві пісні, співає вокальний Ансамбль хору ,,Думка". Львівські ,,шляґери" виконає Ігор Раковський. До танців гратиме оркестра Богдана Гірняка.

УСО ,,Тризуб" - ,,Баєрн" С.К. 2:2
УСО ,,Тризуб" - ,,Інтер" С.К. 2:1

Обидва змагання 6-го і 13-го жовтня ц.р. перша дружина ,,Тризуба" відбула на площах суперників. Згідно з вислідами наші футболісти привезли додому три точки, завдяки яким дальше очолюють показник табелі ігор.

В зустрічі з німецьким клюбом ,,Баєрн" наша дружина мала значну перевагу, але цим разом її вповні не використав напад, змагуни якого перестрілювали ворота господарів. У 10-ій хвилині МекАлістер відкрив для ,,Триуба" конто 1:0, але ще до перерви німці зуміли вирівняти 1:1 і навіть здобули ведення 2:1. Після перерви А. Зілько вирівняв 2:2 і з цим вислідом закінчилася звітова зустріч.

В чергових змаганнях з італійським клюбом ,,Інтер" наша дружина мала змагову перевагу, завдяки якій в 20-ій хвилині Санторе здобув ведення 1:0. Швидкі і завзяті італійські футболісти пожвавили свої контратаки після перерви і гарним ґолем в ріжок воріт ,,Тризуба" вирівняли 1:1. В свою чергу ,,Тризуб" перевів кілька швидких акцій, одну з яких Санторе, вдруге в цій зустрічі, закінчив, як пізніше виявилося, рішальним для перемоги ґолем.

Резерва ,,Тризуба" ремісувала з резервою ,,Баєрн" 2:2, але зазнала поразки з ,,Інтером" 1:5. Склад І-ої дружини ,,Тризуба": Прончак, Т. Зілько, Біґальський, Козак, Ізабеля, Гарматій, Насер, Фраєт, Сесак, А. Зілько, МекАлістер, Станько, Санторе, Провідником дружини є М. Юрчак.

УСК Ню Йорк - ,,Еспаньол" С.К. 1:2

Тієї другої за порядком поразки за першенство І-ї дивізії Космополітальної Ліги перша дружина УСК зазнала в неділю, 13-го жовтня ц.р., з клюбом ,,Еспаньол", цим разом вислідом 1:2. Звітова зустріч пройшла дуже гостро й завзято, в якій суддя мав деякі труднощі втримати спорову дисципліну. Після серії попереджень жовтою карткою, чотири змагуни, по два з обидвох дружин, були видалені з гри червоною карткою.

Якщо йдеться про перебіг змагань, то в них наша дружина ввесь час тримала ініціятиву, одначе змагуни нашого нападу не зуміли використати численних можливостей до здобуття ґолів. Частинним оправданням цього був факт брутальної гри суперників, що постійно ,,косили" наших змагунів під власними воротами і цим елімінували їх можливості успішно закінчити свої акції.

Єдиного ґоля для нашої дружини здобув Ріс з довгої подачі Коваленка у 80-ій хвилині. Склад дружини: Ксавієр, Нюгоф, Сабальякось, Жовтий, Да Сільва, Алвес, Ріс, Ошова, Мицак, Ґіральдо, Мартінес, Коваленко, Чарний.

УСВТ ,,Ч.Січ" - ,,Істамбул" С.К. 5:2

Юніон, 27-го жовтня 1985 року. — Цими змаганнями перша дружина ,,Ч.Січі." закінчила осінню рунду чемпіонату І-ої дивізії копаного м'яча Ґарден Стейт Ліґи.

Завдяки цій 6-ій з черги перемозі ,,Січовики" зміцнили свою позицію лідера в показнику табелі ігор, маючи на своєму конті 12:2 точок і 23:7 відношення ґолів.

Звітова зустріч закінчилася цілком льоґічним вислідом. Українські футболісти вповні володіли ініціятивою, створювали численні так звані ґолеві ситуації, з яких наш напад зумів здобути цей високий вислід. В окремих хвилинах офензивними діями захоплювалися теж змагуни наших дефенсивних ліній, одначе цими вчинками вони радше спричинилися до успіху турків, які вміло використали ці ситуації для здобуття обидвох своїх ґолів. Конто ґолів для ,,Ч.Січі" відкрив чоловий ,,бомбардир" нашого нападу Андрій Бакун в 4-ій хвилині. М'яч із сильного удару влетів у сітку воріт гостей з такою швидкістю, що воротар турків навіть не мав часу зареаґувати.

В 11-ій хвилині Сабрій з гарної акції Бакуна -Хмілевського підніс вислід до 2:0. В 20-ій хвилині, коли майже усі наші змагуни перебували на половині гостей, оборонець турків врешті відбив далеко м'яч, його швидко наздогнав досвідчений напасник і закінчив рейд своїм першим ґолем. В 39-ій хвилині Андрій Бакун своїм другим ґолем зустрічі устійнив вислід половини 3:1. Після перерви турки почали жорсткіше опікуватися змагунами нашого нападу, що чомусь недобачував суддя. Все таки ,,Січовики" продовжували свою домінацію. В 52-ій хвилині з гарної акції Брієнзи - Торія, Андрій Бакун своїм ,,гет триком" підніс вислід до 4:1. Чотири хвилини пізніше Ансальмо, колишній змагун Нюйоркського ,,Космосу", здобув у складі ,,Ч. Січі" свого третього ґоля 5:1. В 78-ой хвилині турки вдруге використали неполадки наших дефензивних ліній, здобувши незаслужено свого другого і останнього ґоля зустрічі.

Склад ,,Ч.Січі": Хамуляк, Ромійо, Сирчвел, Зулійо, Брієнза, А. Бакун, Хмілевський, Торій, Чижович, Рубалевський, д-р В. Бакун, Ансальмо, Д. Бакун. Провідник Володимир Бакун.

Вершок показника табелі ігор І-ої дивізії 27-го жовтня ц.р.

	Точок	Ґолів
1. УСВТ ,,Ч. Січ"	12:2	23:7
2. Польський З.А.	9:3	15:7
3. Джерман А. ,,Кікерс"	8:4	15:7
4. Гавел ,,Кікерс"	7:5	12:5
5. Роверс С.К.	3:7	6:5

УСВТ ,,Ч.Січ" II — ,,Сейрвіл" С.К. 2:0

Цю перемогу друга дружина ,,Ч. Січі" здобула на виїзді в м. Сейрвіл. Переможні ґолі для нашої дружини здобули М. Хамуляк і Ф. Золя.

Склад II-ої дружини ,,Ч. Січі": Г. Устерял, А. Деґільорама, М. Матвіїшин, С. Матвіїшин, Т. Сергіїв, Ф. Золя, В. Науменко, Д. Фльорріс, М. Мурсія, В. Федоренко, Ю. Презимірський, М. Хамуляк, Д. Рубалевський, Ю. Ґбур, Б. Мур. Провідник Петро Біназеський.

(от)